

ת"פ 51068/06/19 - מדינת ישראל נגד פארס חסארמה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 51068-06-19 מדינת ישראל נ' חסארמה(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט דניאל פיש
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פארס חסארמה (עציר)

הנאשם

גזר דין

הנאשם הודה במסגרת כתב אישום מתוקן ביום 20.2.20, בעבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה על פי סעיף 332(2) לחוק העונשין וכן עבירה של חבלה במזיד ברכב על פי סעיף 413 לחוק העונשין.

על פי המתואר בכתב האישום, ביום 10.6.19 בשעה 18:14 לערך יצא הנאשם מביתו כשהוא נוהג ברכב מסוג אאודי מ.ר. 8986751 (להלן: "**הרכב**"), שהינו בבעלות פיראס, אחיו של הנאשם. באותה עת הרכב היה ללא לוחית זיהוי קדמית. באותו מועד, הגיע הנאשם לכרמיאל ונהג ברכב ברחובות העיר. בסמוך לשעה 19:48 עמדו זוג שוטרים ליד כיכר בעיר, לצורך אכיפת חוקי תנועה. השוטר אלכסנדר עמד על המדרכה לפני נידת המשטרה שעמדה במפרץ חנייה והשוטר עמיד עמד על הכביש בסמוך לה. בשלב מסוים הבחינו השוטרים ברכב בו נהג הנאשם כשהוא נוסע מכיוון כיכר הדקל ללא לוחית זיהוי קדמית. בעקבות כך סימן השוטר עמיד לנאשם לעצור את הרכב, ובשלב זה הסיט הנאשם את הרכב לכיוונו של עמיד והאיץ את מהירות הרכב במטרה להימלט מהניידת. בעקבות נהיגתו של הנאשם, זז השוטר עמיד במהירות על מנת לא להיפגע.

בעקבות כך השוטרים נכנסו לניידת ופתחו במרדף אחרי הנאשם כשהם מפעילים סירנות ואורות מהבהבים תוך שהם מורים לנאשם באמצעות הכריזה לעצור את הרכב בצד, אך הנאשם לא שעה להוראות השוטרים.

הנאשם ביצע פניית פרסה בסמוך לרחוב צה"ל ולאחריה המשיך במנוסתו. בהגיעו לכיכר הדקל ביצע פניית פרסה נוספת תוך שהוא נוסע מעל המהירות המותרת ועוקף כלי רכב שנסעו בכביש מימין ומשמאל. בעקבות נסיעתו הפרועה, פגע הנאשם במיניבוס אשר זהות בעליו אינו ידועה למאשימה ועקף רכב מימין. בהמשך חלף על פני מעבר חצייה ובו הולכי רגל בנסיעה מהירה, שחצו באותה העת את הכביש ונאלצו לסגת אחורה על מנת להימנע מפגיעה.

בהמשך הגיע הנאשם מול נידת שיטור עירוני עם אורות מהבהבים וזו ניסתה לבצע חסימה לרכב אך חרף זאת המשך הנאשם לנהוג בפראות ולא עצר, זאת תוך כדי הימלטות מהשוטרים.

עמוד 1

בהגיעו לצומת גבעת רם, פנה הנאשם שמאלה בכביש 784 לכיוון כללי משגב. הנאשם המשיך בנסיעה פרועה, עקף כלי רכב הנוסעים תוך שהוא חוצה פס הפרדה לבן רצוף ונוסע בניגוד לכיוון הנסיעה. בהגיעו מתחת לגשר מוטה גור החלו השוטרים במעקף שמאלה במטרה להשיגו אולם הנאשם הסיט את הרכב לכיוון הניידת ופגע במזיד במכסה המנוע, בפגוש ובפנס השמאלי קדמי של הניידת, וכתוצאה מהפגיעה גרם לה לסטות שמאלה. הנאשם המשיך בנסיעה פרועה לכיוון כיכר שורשים, וכל העת עקף כלי רכב ועבר על חוקי התנועה. בהגיעו לכיכר שורשים, המשיך הנאשם במנוסה וביצע פניית פרסה ובנסיעה מהירה ופרועה לכיוון כרמיאל, עקף רכבים, חצה פס הפרדה לבן רצוף ונסע בנתיב הנגדי באופן שסיכן את הרכבים וגרם להם להאט, לבלום, ולסטות בפתאומיות על מנת שלא להיפגע ממנו.

בשלב זה בסמוך לגשר מוטה גור, ביצע השוטר קבלאן סלמאן חסימה של הכביש וזאת באמצעות ניידת ודוקרנים אולם הנאשם חלף את החסימה במהירות והמשיך בנסיעה כדי להימלט מהשוטרים ובשלב זה אבד קשר העין עם השוטרים.

טיעוני המאשימה לעונש:

נטען כי הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו היו קדושת חיי אדם, שלמות הגוף, שלום הציבור וביטחון ושמירה על הקניין.

באשר לנסיבות נטען שמדובר בנהיגה מסוכנת מאוד במהירות גבוהה, לאורך מרחק משמעותי באזור מאוכלס, וחציית פס הפרדה לבן רצוף ונהיגה לפרקים נגד כיוון התנועה, שהביא לסיכון בפועל של חפים מפשע.

נטען שהמעשים נושאים חומרה בולטת כאשר הנאשם יזם בצורה ברורה התנהגות ברוטלית, אלימה ומשוללת רסן כלפי אנשי אכיפת החוק, כאשר הסית את רכבו לכיוון הניידת ופגע במזיד במכסה המנוע וגרם לה נזקים, וגם אז לא עצר עד שאיבדו איתו קשר עין.

נטען שמדובר בהתנהגות שהייתה עלולה להוביל לאסון וגרמה נזק לרכבים האחרים. נטען שחלקו של הנאשם מוחלט והיה יכול בכל רגע לחדול מביצוע העבירות ולעצור אך בחר שלא לעשות כן. נטען שלנאשם לא הייתה כל סיבה לבצע את העבירות והוא יכל להבין את הפסול במעשיו והסכנה בהם.

באשר למדיניות הענישה אוזכרו המקרים הבאים:

ע"פ 1520/16 **אחמד אלוראסנה נ' מדינת ישראל** (24.11.16), שם הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר ושהייה בלתי חוקית בישראל ונהיגה ללא רישיון וביטוח. נקבע מתחם ענישה שבין 3-6 שנות מאסר ונגזרו 42 חודשי מאסר לריצוי בפועל (יחד עם עבירה של שהייה בלתי חוקית). הערעור נדחה.

ע"פ 5981/15 **מדינת ישראל נ' ולד סלוצקי** (5.7.16), הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, נהיגה ללא רישיון נהיגה, הפרעה לשוטרי וגרימת נזק לרכוש. נקבע מתחם ענישה בין 18-36 חודשי מאסר בפועל ונקבעו 24 חודשי מאסר בפועל ו-24 חודשי פסילה. לחומרה נשקל עברו התעבורתי המכביד ולקולא נשקלו נסיבותיו האישיות. בערעור נקבע מתחם ענישה שבין 30-60 חודשי מאסר בפועל והועלה העונש ל-34 חודשי מאסר.

ע"פ 4277/14 **פארחן נ' מדינת ישראל** (28.5.15), שם הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, וניסיון לגרום לחבלה בכוונה מחמירה, הפרעה לשוטרים ונהיגה ללא רישיון וללא פוליסת ביטוח. בערכאה הדיונית נקבע מתחם ענישה בין 2.5-5 שנות מאסר והוטלו 42 חודשי מאסר בפועל ופסילה מלהחזיק רישיון ל-10 שנים. באותו מקרה היה מדובר במרדף.

ע"פ 8584/13 **לואי שטרא נ' מדינת ישראל** (30.6.14), שם המערער נתפס לאחר מרדף ברכב גנוב והורשע בעבירות סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה ועבירות של גניבת רכב, כניסה לישראל שלא כדין והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו. נקבע מתחם ענישה בין 3.5-5.5 שנות מאסר ונגזרו 4 שנות מאסר בפועל בגין העבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה. ביהמ"ש העליון לא שינה את התוצאה לגבי העבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה.

ע"פ 4184/10 **סלאמה אלהוזייל נ' מדינת ישראל** (8.5.12), שם הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטרי, שימוש ברכב ללא רשות ונהיגה ללא רישיון תקף. נגזרו 4 שנות מאסר בפועל ופסילה מלהחזיק רישיון 5 שנים. הערעור נדחה.

במקרה דנן, טענה המדינה למתחם ענישה הולם שנע בין 4-6 שנות מאסר בפועל, ו-6-8 שנות פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה. נטען שיש לקחת בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם במסגרת המתחם, ונטען להטלת ענישה בשליש התחתון של המתחם. צוין שהתסקיר העריך כי קיים סיכון לחזרה להתנהגות פורצת גבולות בעתיד. נטען שלא מתקיימים התנאים לפי סעיף 40 לחוק שיצדיקו סטייה מהמתחם, כאשר הנאשם הוא בעל עבר פלילי וההליך הטיפולי נמצא בראשיתו.

התבקש בנוסף שמאסר על תנאי שהוטל על הנאשם בת.פ. 18-09-44867 למשך 4 חודשים ירוצה באופן מצטבר לכל עונש שיוטל, ובנוסף נטען שהתנאי חל כיוון שעבירת אלימות הינה הגדרה רחבה שכוללת כל עבירה שעניינה כל עבירה האוסרת על פגיעה בגוף האדם.

המדינה ביקשה בנוסף הטלת קנס ומאסר על תנאי משמעותי.

טיעוני הנאשם לעונש:

ב"כ הנאשם טען כי אינו מקל ראש בחומרת העבירה ואינו חולק עליה, אך להבדיל מטיעוני המאשימה, העבירה נמצאת עמוד 3

ברף לא חמור במיוחד בהשוואה למקרים או עבירות אחרות שיש לצידן עבירות נלוות.

ב"כ הנאשם טען כי מהרגע הראשון התכוון להגיע להסדר טיעון, אך היה צורך לתקן את כתב האישום מבחינה עובדתית על מנת שהנאשם יוכל להודות בו, וזה אכן קרה אחרי ניהול ישיבת הוכחות אחת בלבד שהביאה לתיקון משמעותי ומהותי בכתב האישום, ונטען כי מדובר בשינוי דרמטי בעובדות כתב האישום.

ב"כ הנאשם טען כי תסקיר המבחן נעשה בצורה מקצועית ויסודית ביותר, וכי התסקיר מציג בפני ביהמ"ש תמונה מלאה לגבי נסיבותיו של הנאשם, מציג את הנאשם באור חיובי ומפרט בהרחבה את הנסיבות והשינויים שחלו באישיותו ומחשבתו של הנאשם לאחר ביצוע העבירות ולאחר מעצרו.

ב"כ הנאשם הסביר את הסיבה והמניע למעשה שבוצע מתוך לחץ עת ראה את השוטרים, ושלא הייתה כאן סיבה עבריינית, אלא העבירה שעלתה מכתב האישום נעדרת כל תכנון, וכי התוצאה הייתה ללא נפגעים וללא נזק משמעותי.

ב"כ הנאשם טען כי הסיבה שגרמה לנאשם לבצע את העבירה היתה פחד ובהלה שאחזו בו אשר גרמו לו לאי הפעלת שיקול דעת נכון.

כמו כן נטען שעברו של הנאשם כמעט נקי למעט עבירה אחת שאליה הפנתה המאשימה כחלק מהראיות לעונש, ונטען כי התנאי שעתרה לו המאשימה להפעלה אינו בר הפעלה מכיוון שמדובר במאסר על תנאי של 4 חודשים למשך שנתיים והתנאי שהנאשם לא יבצע עבירה של אלימות פיזית. הסנגור טען כי לא מדובר באלימות פיזית כלפי בן אדם וכי לא נפגע אף אדם כתוצאה ממעשי הנאשם.

לגבי המתחם אשר אליו עתרה המאשימה, ב"כ הנאשם טען שהוא מוגזם ולא רלבנטי והפנה לפסיקה הבאה:

ת"פ 36456-12-13 **מדינת ישראל נ' באשיר בן סוהיל** (19.9.15) שם בגין עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ועבירות נוספות ולאור שיקולי שיקום, ביהמ"ש חרג ממתחם הענישה והשית 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. יצוין שנקבע מתחם ענישה שבין 30-48 חודשי מאסר.

ת"פ 230-04-13 **מדינת ישראל נ' דימיטרי דניסיוק** (25.12.17) שם בגין שורת עבירות וביניהן סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה וחבלה במזיד ברכב, הוטל עונש של 8 חודשי מאסר בפועל. מדובר בנאשם שהודה בכתב אישום מתוקן. ביהמ"ש קבע מתחם שבין 8-36 חודשי מאסר בפועל, אך התחשב בתקופת מעצרו (המאשימה ביקשה באותו מקרה 12 חודשי מאסר). ביהמ"ש לא קיבל לגמרי את המלצת שירות המבחן שהמליצה על תקופת מבחן.

ת"פ 42554-07-15 **מדינת ישראל נ' דוד אליאזרוב** (25.4.17) שם בגין עבירות של סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה והיזק במזיד לרכב, נהיגה בזמן פסילה, ונהיגה ללא רישיון בתוקף, וללא פוליסת ביטוח, בהן הודה נאשם, נידון

הנאשם ל-5 חודשי מאסר בפועל ותקופת מבחן. באותו מקרה ברח הנאשם משוטרים שסימנו לו לעצור לבדיקה באזור קריית אתא ונעצר בהמשך לאחר מרדף, שבמהלכו נגרמו נזקים לרכבים האחרים ולניידת המשטרה. ניתן בעניינו תסקיר חיובי. יצוין שביהמ"ש קבע מתחם ענישה שבין 20-48 חודשי מאסר אך העדיף נתיב שיקומי.

ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצות שירות המבחן, ולהסתפק בתקופת מעצרו מיום 10.6.19 כתקופת מאסר בצירוף עונשים נלווים.

תסקיר שירות המבחן

תסקיר מבחן מיום 26.3.20 ציין שהנאשם בן 23, רווק, שטרם מעצרו עבד במאפייה בדיר אל אסד. משפחת מוצאו נורמטיבית. צוין עברו הפלילי, שירות המבחן התרשם שהנאשם מקבל אחריות מלאה על מעשיו ומגלה חרטה וצער עליהם, כאשר הוא סיפר שפעל מתוך בהלה ולחץ עת שראה את השוטרים ובאופן אימפולסיבי.

הוערך כי אישיותו טרם בשלה, ושקיים סיכון לחזרה להתנהגות פורצת גבולות בעתיד לאור קווי אישיותו. יחד עם זאת צוין שהוא מבטא רצון לנהל אורח חיים תקין יותר והייתה התרשמות שתקופת המעצר חידדה את הבנתו לצורך בשינוי, ושהוא מבין כיום את חומרת מעשיו ואת הצורך לערוך שינוי מהותי באורחות חייו. צוינה מוטיבציה ראשונית להשתלב בהליך טיפולי. בסיכומו של עניין לאחר התלבטות שירות המבחן כתב שמדובר באדם צעיר שנראה שמבין כיום את המחויבות הנדרשת להשתלבות בהליך טיפולי ולפיכך הומלץ להסתפק בתקופת המעצר ולהעמידו בצו מבחן למשך תקופה של שנה וחצי במהלכה ניתן לשלבו בטיפול.

דין והכרעה:

הנאשם הוא כבן 23, לחובתו הרשעה בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות בגינה הוטל עליו מאסר למשך 21 ימים ומאסר על תנאי ל-4 חודשים בגין ביצוע עבירת אלימות פיזית. בנוסף לחובתו שני רישומי תעבורה- הרשעה בעבירת נהיגת נהג חדש ללא מלווה ואי הרשעה בעבירת נהיגה ללא רישיון בתוקף.

הנאשם שהה במעצר מיום 10.6.19 ועד ליום 8.8.19, אז ביהמ"ש הורה על המשך מעצר באיזוק, וביום 24.11.19 לאחר שמשפחתו לא יכלה לעמוד במשימת הפיקוח, הוא נעצר עד תום ההליכים.

הערכים החברתיים שנפגעו היו שמירה על שלומם של המשתמשים בדרכים, על הסדר הציבורי ועל הקניין. מידת הפגיעה בערכים הייתה חמורה יחסית בהתחשב במרדף שקורותיו תוארו לעיל.

עם זאת נראה שלא מדובר בעבירה מתוכננת. הנאשם נושא באופן בלעדי באחריות והיה מסוגל להבין את הפסול

במעשיו ולהפסיק בכל שלב משלבי העבירה.

מכל האמור ובהתחשב במדיניות הענישה נראה לי שיש מקום לקבוע מתחם ענישה הולם שבין 2.5-5 שנות מאסר.

במקרה דנן, מדובר בנאשם ללא עבר פלילי מכביד שעל פי ממצאי שירות המבחן הינו בשל לשיקום. על כן לא מצאתי פגם בהערכת שירות המבחן, ונראה לי שבמקרה זה מתקיים התנאי המופיע בסעיף 40 לחוק "כי יש סיכוי של ממש להשתקם". מדובר באדם צעיר עם אישיות בלתי בשלה, שייתכן ויכול להפיק תועלת ממהלכי שיקום.

במקרה דנן התלבטתי אם לא להטיל בנוסף תקופת מאסר לריצוי בעבודות שירות ואולם בסופו של דבר בהתחשב באורך התקופה הכוללת בה שווה הנאשם במעצר ניתן להסתפק בתקופה זו בלבד. לכך יש להוסיף שהתקבלה חוות דעת שלילית מהממונה אשר תיארה סיכון לנאשם במידה יבצע עבודות שירות בתקופה הנוכחית.

אשר על כן אני מטיל על הנאשם את העונשים כדלקמן:

- א. תקופת מאסר באורך תקופות המעצר שתסתיים היום.
- ב. צו מבחן למשך שנה וחצי בהתאם להמלצת שירות המבחן שבמהלכו ישולב בתכנית שיקום.
- ג. מאסר על תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים שיופעל במידה ויעבור עבירת אלימות מסוג פשע.
- ד. קנס בסך 5000 ₪ לתשלום עד ליום 1.9.20.
- ה. המאסר על תנאי שהוטל בת.פ 44867-09-18 של 4 חודשים ייחשב בחופף לעונש שלעיל.
- ו. פסילת רישיון נהיגה למשך שנתיים.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ג אב תש"פ, 03 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.